

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1873.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΔ'.

Ο ΜΟΝΟΗΜΕΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Φίλιππος ὁ ἀγαθός, δούξ τῆς Βουργουνδίας, κόμης τῆς Φλάνδριας, ἡγεμῶν τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῶν μεσημβρινῶν Κάτω χωρῶν, γενόμενος καὶ κόμης τῆς Ὀλλανδίας, Σελανδίας καὶ Φρισίας, ὑπῆγεν εἰς τὰς νέας του ταύτας ἐπρχίας διὰ νὰ λάβῃ τὸν ὄρκον τῆς πίστωσης. Εἶχε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν νέαν του σύζυγον, τὴν ἐκ Πορτογαλλίας Ἰσαβέλλαν, εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας διέταξε νὰ γίνωσι διάφοροι ἑορταὶ εἰς τὸ ἀνέκτερον τῆς Ὀλλανδίας, εἰς τὴν πόλιν Ἄγκν, καθ' ἃς συνέβη καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Εἰς γωνίαν τινὰ τῆς Ἄγκας ὑπῆρχε νέος τις μικρᾶς καταστάσεως καλούμενος Γουλλιέλμος. Τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἦτο νὰ ἐμβλάσῃ ὑποδήματα, πλὴν τοσοῦτον ταχέως καὶ καλῶς ἐδούλευεν, ὥστε ἐκέρδιζεν ἐν εὐκολίᾳ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖά του καὶ ἔτρεφεν ἀκόμῃ καὶ τὴν μητέρα του. ἦτις ἄλλον παρ' αὐτὸν δὲν εἶχεν εἰς τὸν κόσμον. Μ' ὅλον ὅτι δὲ ἦτο τριάντοτα ἐτῶν, δὲν εἶχε νυμφεuth ἀκόμῃ, διότι αἱ φρόνιμοι νέαι τῆς συνοικίας του δὲν τὸν ἔστεργον δι' ἄνδρα ὡς ἔχοντα κακὰς ἔξεις. Καθότι ὁ Γουλλιέλμος δὲν ἄφινε κχιμίαν ἑορτὴν νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ τὴν ἑορτάσῃ μετὰ πᾶν εἶδος εὐθυμίας, καὶ ἂν ἡγεμόνες τινὲς ἔκαμνον συμπόσιον ἢ χορὸν, δὲν ἔλειπε καὶ οὗτος εἰς τι καπηλεῖον νὰ προπίνῃ εἰς ὑγαίαν των, διὰ τὸ ὅποιον καὶ πάντοτε ἦτο κενὸν τὸ πουργεῖον του. Ἡ μήτηρ του ἠγωνίσθη μὲν νὰ τὸν διορθώσῃ ἐκ τῆς κακῆς ταύτης ἔξεως του, βλέπουσα ὁμως τὰς ματαίας προσπάθειάς της ἐδιόσθη νὰ τὸν παρηκτίσῃ εἰς τὴν θέλησίν του, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ φιλοπονία του καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη του τὸν ἐδικαιολόγουν κατὰ τι εἰς τοὺς ὀρθολογιστοὺς της.

Εἰς τὰς ὁποίας λοιπὸν Φίλιππος ὁ ἀγαθός διέταξεν ἑορτάς, καὶ ὁ Γουλλιέλμος, ὅστις ἠγάπα ὅλους τοὺς ἡγεμόνας ἐπίσης, ἐφαντάσθη ὅτι ἀπετέλει οὐσιώδες μέρος τῶν εὐθυμιῶν τῆς αὐτῆς διὰ καὶ περὶ αὐτῶν ὀλίγα τινὰ χρήματά του φυλασσόμενα ἀπὸ τὴν μητέρα του, ὑπῆγε κατὰ τὸ σῆμηθός του εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ ἤρχισε νὰ πίνῃ μετὰ μεγάλης φαιδρότητος, ἔκκενδ-

νων ἀλλεπαλλήλως τὰ ποτήρια εἰς ὑγαίαν τοῦ ἡγεμόνος του καὶ δεικνύων οὕτως ὅτι συμμετεῖχε καὶ αὐτὸς τῆς εὐθυμίας ἐκείνου.

Ὁ Φίλιππος ἐκ φύσεως ζωηρᾶς φαντασίας ὢν, ἐσυνεθίκε νὰ περιέρχεται ἐνίοτε τὴν νύκτα μετὰ μικρᾶς συνοδείας, ἐνδεδυμένος ἰδιωτικὰ φορέματα, ἢ διὰ νὰ βλέπῃ μόνος τὴν κατάστασιν τῶν πόλεων του ἢ διὰ νὰ χάρῃ ἐν κενῷ νυκτὸς τὴν ἐλευθερίαν του, ὡς ἄνθρωπος, ἐνῶ τὴν ἡμέραν ὄλην ἦτον αἰχμάλωτος, ὡς ἡγεμῶν.— Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξηκολούθησεν καὶ ἄλλοι βασιλεῖς.

Τὴν νύκτα καθ' ἣν ἀρήσαμεν τὸν Γουλλιέλμον ἐπὶ τῆς τραπέζης του, ἀφοῦ ὁ Κλαδερμάν ἡ νυκτερινὸς κράτης ἀνήγγειλε τὸ μεσονύκτιον, Φίλιππος ὁ ἀγαθός, εὐχαρστούμενος εἰς τὴν ὥραν λάμπειν τῆς σελήνης, ἐξῆλθε διὰ μικρᾶς τινοῦ θύρας καὶ ἤρχισε κατὰ τὸ σῆμηθός του νὰ περιέρχεται τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως, μέχρις οὗ ἔφθασε τελευταῖον εἰς τινὰ κατὰφυτον τόπον, προσδιωρισμένον διὰ περὶ πᾶτον. Εἶχε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς ἀξιωματικούς του.

Ἡ ψύχρη τῆς νυκτὸς τὸν ἐβίαζε νὰ ταχύνη τὴν ὁδοιπορίαν του. Ἀλλὰ κατὰ τύχην ἀπήνησε κάτωθεν δένδρου νέον τινὰ, ὃ ἐποῖος ἦτο πλαγιασμένος χωρὶς νὰ κινήται διόλου.

— Εἶνε ἀδύνατον νὰ κοιμηταί, εἶπεν ὁ Φίλιππος, μετ' ὅτῃν ψύχρην. Μήπως εἶνε σκοτωμένος;

— Εἰς τὴν πόλιν μας δὲν συνεθίζονται φρόνοι, εἶπεν εἰς τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ Φίλιππος πλησιάζας πρὸς αὐτόν, τὸν ἐκίνησε μετὰ τὸν πόδα του, πλὴν δὲν εἶχε διόλου σημεῖον ζωῆς· τὸν ἐφώναξεν, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

— Κυτάξατε, κύριοι, μήπως εἶνε ἀποθαμμένος, εἶπεν ὁ δούξ. Εἰς τῶν ἀξιωματικῶν, ἐρευνήτας ὀλίγον, εἶδεν ὅτι ἡ καρδιά του ἔπαλλε, καὶ δὲν παρετήρησεν οὐδεμίαν πληγὴν.

— Εἶνε μεθυμένος, εἶπεν ἄλλος.

Ἡ σελήνη ἔρριπτε τὰς ἀκτῖνάς της ἐπὶ τοῦ κοιμημένου. Ἐτερος ἐξ αὐτῶν τὸν ἐκύτταξε πρὸς ὀλίγον, ἔπειτα ἐφώναξεν.

— Ἐπ' ἀληθείας, Μεγαλειότατε, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ὁ μέθυτος Γουλλιέλμος· πρέπει νὰ ἔπιεν ἀριστὰ σήμερον εἰς ὑγαίαν τῆς ὑψηλότητός σας.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ.

Ἀχιλλεύς Μ. Καρπανάκης 95 ἀνιγμ. 38, 39 γριφ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἰωάννης Δ. Μανώλης 38, 39 γριφ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

96.

Εἶμαι νῆσος καὶ καυχῶμαι
ὅτι ἔχω ναυτιλίαν,
τὰ μεγάλα μου δὲ σκάφη
διαπλέουσι τὴν Ἀγγλίαν.

Ἄν τὸ πρῶτον μ' ἀραιρέσης,
Σύμφωνον δὲ τι προσθέσης,
Ἄνδρα εἰς τὴν Ἱστορίαν
ἀπαντᾷς μὲ εὐκολίαν.
Ἄν δὲ ἐκ τῶν φωνηέντων
Δύο ὅμοια προσθέσης,
ε' τὴν Γραμματικὴν μ' εὐρίσκεις
χωρὶς κόπον, ἂν προσέξῃς.

97.

Τὸ ὄνομά μου, φίλε μου,
συχνὰ συχνὰ προσφέρεις,
εἰς πλείστας δ' ὄσας πράξεις σου
ὑπογραμμὸν μὲ φέρεις.
Μὲ ἔχεις μέσα στοὺς ναοὺς,
μὲ ἔχεις στὰς οἰκίας,
μὲ ἔχεις εἰς τὴν ἔρημον,
εἰς δάση, παραλίαν.
Τὸν τόνον μου μὲ προσοχὴν
εὐθύς ἅμα ἀλλάξῃς,
ὡς τὸν ἀναγινώσκοντα
ὅμοιον τούτου θάχῃς.
Τὸ πρῶτον δ' ἂν στοιχεῖον μου
θελήσης νὰ μοῦ ρίψῃς,
Ζῶν τετράπουον ἀπαντᾷς,
χωρὶς ν' ἀργοπορήσης.

Ν. Σ. Βαφειάδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ΑΒ'.

Ὁ Σάχης τῆς Περσίας, ἐρωτηθεὶς πόσους ἀδάμαντας κομίσας
μεθ' ἑαυτοῦ δένειμεν εἰς τὰς αὐλάς, ἃς κατὰ τὸ εἰς τὴν Εὐρώ-
πην ταξείδιόν του ἐπεσκέψθη, ἀπεκρίθη· ἔχθμισα τέσους, ὅστε
νὰ διανέμω πάντοτε εἰς ἑκάστην αὐλήν τοὺς ἡμίσεις ἐκ τοῦ ὅλι-
κου ποσού, τὸ ὅποιον εἶχα, ὥστε εἰς τὴν πρώτην ἔδωκα τοὺς ἡμί-
σεις ὧν εἶχα κομίσει, εἰς τὴν δευτέραν τοὺς ἡμίσεις ἐκ τῶν μει-
νάντων, εἰς τὴν τρίτην τοὺς ἡμίσεις καὶ πάλιν ἐκ τῶν μεινάν-
των καὶ οὕτω καθέξῃς. Ἐρωτηθεὶς δὲ πόσας αὐλάς ἐπεσκέψθη,
ἀπεκρίθη· ἂν συνάξῃς τοὺς ὁποῖους εἰς τὰς δύο τελευταίας αὐ-
λάς ἔδωκα ἀδάμαντας, θέλεις εὐρεῖ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐλῶν,
τὰ δὲ ψηφία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διανεμηθέντων ἀδαμάντων, ὡς
ἀπλαῖ μὲνᾶδες θεωρούμενα καὶ προστιθέμενα, ἀποτελοῦσι τὸν
ἀριθμὸν 11.

ΑΓ'.

Κύριός τις ἔχει εἰς τὴν ἀποθήκην του ἕν βρελλίον πλήρες
οἴνου ὀκάδων ἑκατόν, ἐκ τῶν ὁποίων θέλει νὰ δωρήσῃ εἰς τινὰ
τῶν φίλων του ὀκάδας πενήκοντα, ἐν δὲ τῇ ἀποθήκῃ του εὐρί-
σκονται δύο ἕτερα βρελλία εὐκαίρα, τὸ μὲν χωρητικότητος ὀκά-
δων ἑβδομήκοντα, τὸ δὲ χωρητικότητος ὀκάδων τριάκοντα, ἄτι-
να καὶ μεταχειρίζεται ὡς μέτρα· ἀπαιτεῖ ὅμως μήτε ἕν δράμι
ὀλιγώτερον τῶν 50 ὀκάδων νὰ δωρήσῃ τῷ φίλῳ του, μήτε ἕν
δράμι περισσώτερον. Πῶς θὰ εἰμπορέσῃ νὰ μετρήσῃ τὸν οἶνον;
Ν. Σ. Βαφειάδης.

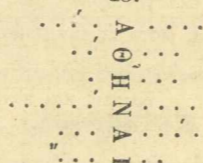
ΛΟΓΟΓΡΙΦΟ

- 104. Πολλὰ ὡς ψ. χ. οἶνον μή.
- 105. Μή τι. Ρῆνε, τίς ἂ δίκη ἄς ἦτοι ρανίς.
- 106. Ἄν Ἦρα γ' Ἄθως θεοῦ οἶκον ἦ ναι.
- 107. Ἦ φρονεῖ σὺς ἦ ναι κ' ἄλλον πολὺ τίμων.
ὕπὸ Ν. Θ. Ἐξαρχάκου.
- 108. ΨΧ' 1Χ Μ' 1 Οὔτις 6!! αὐτοῦ.
- 109. Ὡά, ρίς, μῦς Η' οὖς ΚΚ' οὖς.
- 110. Ἄπλοῖ νόμοι Ρ' : : Θεοί, Σ. Δίχ Ι, τᾶν— διδῶ †.
Ἰπὸ Γεωργ. Ἐλευθεριάδου.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

41	42	43	44
ΒΛΑΞ	ΜΟΙΡΑ	ΙΡΙΣ	ΗΡΩΣ
Λ	Ο	Ρ	Ρ
Α	Ι	Ι	Ω
Η	Ρ	Σ	Σ
	Α		

Ἰπὸ Μιχ. Ἰω. Πρωτόπαπα.
45.

Ἰπὸ Ἀγαθ. Γ. Κωνσταντινίδου.

ΚΛΕΙΣ Ε'.

506 ντ240μκρ 4240μτρ 4η824φ υ4φηζ596
 7:2 1τρν2 μ4ζη24ε66 7:9φ υ4φηζ5ηρ γ5ρν596.
 506 α6κ2 14η λ4247ε2 5ηφ 7:9φ λ2κ7:9φ μ4θηα6
 7κ2 9π403η2 7τ9 φ9νπ427τρ 506 γη4η82ηα6.
 ζ4τ9ρ 14η πτζη759ν474 λ4 π2η36 5ηφ 7τ 4ην4
 52 ντ2τ2 52 4πτ 7κρ οκρ 42 4πτφ705ε6 υζ5νν4
 14η φ9νπ4φ4 7τ9 φ9νπ227τρ κ 743ηφ λ4 51ζ5ηεκ
 φ7ηονκ2 4πτ 74ρ μδη04ρ ντ9 7τ φ1κπ70τ2 542 ζ5ηεκ

Ἰωάννης Δ. Μανώλη. (1)

ΓΡΙΦΟΙ.

41ος.

Ε Π
Ρ Τ

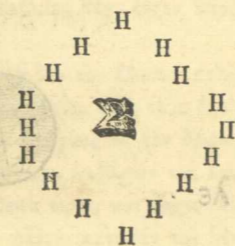
λ' 1

Α. Κουκουλάς.

42ος.

α

β' 1τ'

(θυγάτηρ τοῦ Ἰνάγου)

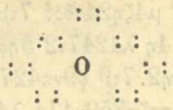
Ἰπὸ Μιχ. Ἰω. Πρωτόπαπα.

(1) Ἐκάστου ἐν Σμύρνῃ λύσονται τὴν κλειδα δωρεῖται τὸ δράμα «Μενέλαος καὶ Δωροθέα» παρὰ τοῦ ἴδιου.— Τῷ δὲ πρώτῳ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πέμψονται τὴν λύσιν ἐμμέτρως δωρεῖται τὸ δράμα ὁ Μενέλαος καὶ Δωροθέα, καὶ ἡ Κωμωδία «ὁ Φιάκας.»

Ἰωάννης Δ. Μανώλη.

$\frac{L}{M}$

8

43ος

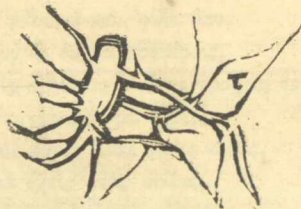
Μ Μ Ε Τ

το 1 ΤΡ'

Τ

Αγαθοκλής Γ. Κωνσταντινίδης.

[44ος

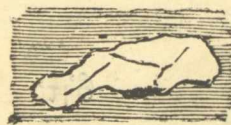
γ

F

νδ:

νήσος Κυκλάδων.

λε

ς

... ..